

I Trobada de Dones asiàtiques i espanyoles a Barcelona

□

Barcelona, 'ciutat hospitalaria, la història de la qual ha estat esculpida amb moltes cultures' com va recordar **Imma Moraleda**, regidora de l'Àrea de Benestar Social i Cohesió Territorial de l'Ajuntament, va acollir la *Trobada de Dones asiàtiques i espanyoles*. Es tractava de compartir experiències, bones pràctiques i coneixements sobre la *'Igualtat de Gènere i el Desenvolupament'*, temes proposats per debatre en els següents dies en el VII Diàleg Orient-Occident de Casa Àsia.

Carmen Moreno

, directora de Cooperació per a l'Àfrica, Àsia i Europa Oriental de l'Agència Espanyola de Cooperació Internacional i Desenvolupament (AECID) va obrir els debats, clausurats a la mateixa tarda del dia 25 d'octubre per

Soraya Rodríguez

, Secretària d'Estat de Cooperació Internacional.

Violència de Gènere i Salut, Participació Política i Educació i Cultura per al Desenvolupament, eren les tres taules de debat que van reunir unes trenta expertes, polítiques i activistes i una ministra de Cambodja. Asiàtiques i espanyoles van fer balanç dels resultats efectius per a les dones, 30 anys després de la signatura de la Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona ([CEDAW](#)), 15 anys després de [Beijing](#) i en la vigília del 10è Aniversari de la [Resolució 1325 de l'ONU](#), que empeny la participació a la dona en la discussió final dels conflictes i la pau.

"Estem en un moment crític per a la dona va opinar" **Kamala Chandrakirana**, convidada d'Indonèsia.

a Selva

, presidenta de l'Institut Català de les Dones creu, en canvi, que "estem en un moment

Mart

Balanç insatisfactori per a la Igualtat entre Homes i Dones

Escrit per Lúdia Vilalta/ Fotos: Casa Asia
dimarts, 2 de novembre de 2010 10:46

fascinant per repensar per on seguir i què hem perdut de l'agenda". Aquests temes es van analitzar en les sessions, que arrencaven amb preguntes comunes per a totes les convidades. La primera, sobre Violència de Gènere i Salut, demanava

què falla en les polítiques i els procediments

?. La segona, sobre la Participació Política, es qüestionava si

més dones en política significa més igualtat de gènere

?

Anna Fumarola apuntava en la presentació que "la violència de gènere no només afecta els països asiàtics; a Espanya tenim una Llei i avui ha augmentat a 58 el nombre d'assassinades'. Es va començar la trobada reconeixent doncs que queda molta feina per fer perquè no tenim igualtat real, ni societats paritàries tot i la legislació internacional i els instruments de què ens hem dotat.

Gaëlle Patin Laloy va ser la moderadora d'aquests debats, intensos i molt interessants, dels quals aquí s'esbossen només alguns aspectes de dues de les tres taules.

Conflicte entre els drets civils i les lleis religioses

Sygma Huda, de Bangladesh i ex Relatora especial de l'ONU sobre el tràfic de persones va ser rotunda: "des de Beijing hi ha retrocessos; hi ha assetjament sexual en l'àmbit laboral i en el treball domèstic, a les nenes se les viola en el camí cap a la escola i ja no hi tornen, moltes joves se suïciden perquè no poden suportar les humiliacions...". Per a ella "la igualtat està en el paper". Al seu país i en d'altres llocs, "hi ha un conflicte entre el dret civil i l'islàmic; segueixen casant menors de 18 anys, fins i tot nenes de només 11, amb contractes per matrimoni islàmic", denunciava aquesta relatora; "son il·legals, però s'imposen". I això és violència, perquè la menor tindrà problemes de salut i fins i tot morirà en alguns casos.

Hu

da,
advocada amb 40 anys d'experiència i activista per protegir els drets de les dones va afirmar, a més, que "la mentalitat de la dona està controlada per segles per l'home: pares, marits, sogres, germans...".

En el mateix sentit es va expressar l'activista dels drets de la dona a l'Iran, **Nahid Tavassoli**. "L'home es va fer poderós amb l'agricultura, després amb les armes i ara fa servir la religió per mantenir l'organització patriarcal". Aquesta investigadora i periodista va afirmar haver "tocat la

Balanç insatisfactori per a la Igualtat entre Homes i Dones

Escrit per Lúdia Vilalta/ Fotos: Casa Asia
dimarts, 2 de novembre de 2010 10:46

violència" a les dues últimes dècades, quan afirmava: "he vist moltes dones assassinades pels seus marits". Va opinar que la revolució iraniana del 1979 va ser molt bona, perquè moltes dones van sortir de casa, però "les guerres estan generant violència i els nens l'aprenen i aquesta visió masculina és l'única que existeix". "Cada país té la seva pròpia violència ... Si el ministeri d'Igualtat ja no existeix a Espanya és per culpa de l'economia", subratllà, "aquest és un punt de vista masculí".

Per

Tavassoli

"les dones hem de canviar el discurs patriarcal, que porta mil·lennis funcionant", i recordava la importància dels mitjans de comunicació per saber què passa al món i, per tant, la importància de tenir un discurs femení.

Ziba Mir Hosseini, professora també d'Iran, creu que les polítiques internacionals d'igualtat han fallat: "ho hem reduït tot a nivell legal". Per ella cal plantejar un context polític més ampli.

Hosseini

va afirmar que l'ONU després de les invasions legals a l'Iraq ha perdut el seu valor. "Em sento traïda per la comunitat internacional i per les dones", va dir. Malgrat el diàleg significa que canviem de postura perquè hi ha respecte i igualtat, afirmà, "quan les dones arriben al poder reproduïxen el joc amb regles dels homes i s'institucionalitzen, per tant, amb més representació i les mateixes regles no canvia res".

Això passa a l'Afganistan, on "hi ha un 28 % de dones al Parlament, però les polítiques es basen en la supremacia masculina", afirmava **Palwasha Hassan**, activista i fundadora d'Afghan Women's Network. "Volem dones independents -exigia- perquè hi ha dones que són part del problema". Segons **H**

assan

, "cada vegada es fa més difícil lluitar pels nostres drets perquè la religió s'ha polititzat: és una eina per protegir el patriarcat, que vol mantenir el poder i està en mans de pocs homes". Va parlar de l'existència de suïcidis i auto immolacions davant la manca de lleis que protegeixin les dones i afirmà que necessiten el suport internacional.

□

Nirupama Prakash, professora de sociologia de l'Índia, creu que el més greu són els crims d'honor, les dones assassinades pels seus pares, i va subratllar que "els mitjans de comunicació són importants per visibilitzar-ho". Per a la presidenta d'Asia Society als Estats Units, **Vishaka Desai**, "la violència és una vergonya internacional, però cal concretar quins són els problemes nacionals i disposar d'estadístiques per actuar en tots els fronts". I va sumar un altre tipus de violència, l'infanticidi, que impedeix que neixin 2 milions de

Balanç insatisfactori per a la Igualtat entre Homes i Dones

Escrit per Lúdia Vilalta/ Fotos: Casa Asia
dimarts, 2 de novembre de 2010 10:46

nenes a l'Índia pels avortaments selectius. Aquesta executiva sí que considera important que les dones estiguin al poder perquè actuen diferent: "demanen pous per a la família i això significa una millora". **Desai** dona suport a les quotes: "una dona no canvia res, però moltes dones poden fer una massa crítica per aconseguir canvis". □

Cal un canvi de mentalitat en totes les societats

Per l'única ministra present, la cambodjana **KanthaPhavy Ing**, manca "una presa de consciència i un canvi de comportament en les societats". Ella ha vist que "els homes se senten amenaçats i no estan acceptant els canvis, no volen parlar de feminisme i hem de trobar una altra estratègia per aconseguir resultats immediats". Segons aquesta política en actiu "cal incidir en els temes de gènere des de l'educació primària, perquè als 20 o 30 anys ja és massa tard". Al seu país només hi ha 3 ministres dones i considera necessària una "maquinària nacional de dones visible, efectiva i unitària, que sàpiga donar missatges potents als líders". □

Rafaela González, regidora de l'Ajuntament de Còrdova, va considerar, en efecte, que "cal un canvi de mentalitat perquè hi ha un sistema patriarcal en la vida pública; la dona és encara un satèl·lit que gira al voltant de l'home". Tot i així va defensar la importància de les lleis, perquè han estat creades per dones feministes, malgrat existeix encara el "gèrmèn de la cultura patriarcal". Per ella la Llei d'Igualtat del 2007, que obliga a les llistes paritàries, fa que "els partits van bojós buscant la quota i el resultat és que elles prenen rols masculins, o si van d'independents, són delegades dels homes".

Totalment diferent opinava l'ex responsable d'Igualtat a la Comunitat de Madrid, **M. Luisa**

Balanç insatisfactori per a la Igualtat entre Homes i Dones

Escrit per Lúdia Vilalta/ Fotos: Casa Asia
dimarts, 2 de novembre de 2010 10:46

Álvarez

, que va defensar les quotes i la democràcia paritària: "És magnífic tenir un 40 % en les llistes, encara que parlin per la veu del seu amo; no totes som portaveus del patriarcat". NI tampoc en som responsables, va afirmar. Per ella "estem en la tercera fase de les polítiques d'igualtat a través de la transversalitat i amb la viceministra econòmica (

Elena Salgado)

hem d'aplicar les polítiques d'igualtat en tots els ministeris" -malgrat la desaparició del ministeri d'Igualtat-.

La regidora **Rosa M. López** va aclarir: "tenim el mateix dret que els homes a estar preparats o no i hem d'estar en els partits per decidir qui va o no en les llistes".

Ana María Pineda

, de l'Ajuntament de Pamplona, en la mateixa línia, va indicar que "les dones hem de justificar més per llocs que els homes no han hagut de discutir mai".

Carmen Magallón, de la Fundació Seminari d'Investigació per la Pau (FIP), explicava que "primer es va animar les dones a denunciar, però ara cal educar els homes i pensar en models on els joves es vegin reflectits, perquè hi ha alguna cosa dins d'ells, de la seva identitat que els porta a matar". Per això, deia, "cal comptar amb les escoles, el cinema i la cultura per fer un nou model d'home".

Per **Marie Laure Rodríguez**, presidenta de la Unió de Dones Musulmanes d'Espanya, cal "descolonitzar el feminisme i redefinir les masculinitats perquè la violència de gènere existeix, tot i les lleis: 58 assassinades, 400 dones que s'han suïcidat per fugir d'aquesta violència masclista i altres 400.000 están en els bordells de les carreteres".

Rodríguez

va insistir que en qüestions d'assumptes religiosos no es dona aquesta visió de gènere: "és un tema tabú i es reforça el patriarcat, masclista i misògin". Els mitjans de comunicació són fonamentals per a l'educació de la població, va recordar, però tenen una "mirada obsessiva i sexista que analitza més la vestimenta que els càrrecs" i, en canvi, per exemple, no informen que en la Comissió Islàmica d'Espanya no hi ha cap dona, o que a les Juntes Directives d'aquestes organitzacions i de les mesquites només hi ha homes.